

ZAGREBAČKA NADBISKUPIJA

Tiskovni ured

HR-10000 Zagreb, Kaptol 31

tel/ fax: 01/4894-878

mob: 099/3126 605

www.zg-nadbiskupija.hr

tiskovni@zg-nadbiskupija.hr

KARDINALOVA HOMILIJA
U MISNOM SLAVLJU PRIGODOM
281. ZAVJETNOG HODOČAŠĆA VJERNIKA GRADA ZAGREBA
I HODOČAŠĆA MLADIH ZAGREBAČKE NADBISKUPIJE
U MARIJU BISTRICU

Marija Bistrica, 9. rujna 2012.

Liturgijska čitanja: Iz 35, 4-7a; Jak 2, 1-5; Lk 1, 26-38.

**Dragi hodočasnici, dragi Zagrepčani;
dragi biskupi, prezbiteri i đakoni;
dragi redovnici i redovnice;
drage obitelji, draga djeca i mladi;
predraga braćo i sestre u vjeri!**

1. Imajući pred sobom skori početak Godine vjere, ove smo godine došli u naše bistričko svetište vođeni riječju koju je Elizabeta uputila Mariji: Blažena ti što povjerova...! (Lk 1, 45). To je blaženstvo kojim je obuhvaćen sav ljudski život i cijela povijest čovječanstva. Biti danas ovdje ponajprije znači biti nošen vjerom, jer ovdje smo kao vjernici grada Zagreba, ispunjavajući zavjet koji su naši pređi, naraštaji prije nas, u vjeri dali Bogu. Ovdje su mladi vjernici Zagrebačke nadbiskupije u zahvalnosti za vjeru u kojoj se pripremaju za susret s Gospodinom.

Kršćanski život je trajno hodočašće, iz dana u dan, iz godine u godinu, iz razdoblja u razdoblje. Premda u svome životu poznajemo posebne trenutke, nošene većim ili manjim žarom, vjera je u nama trajnost. I premda naša vjera zahtijeva odgovor svakog pojedinaca, ona se

osobito snažno očituje u zajedništvu. Hod u vjeri tiče se svakoga čovjeka, naroda, jezika i kulture. Tako niti Blažena Djevica Marija nije bila lišena toga hoda. Ovdje slavimo ono predivno čudo koje je Bog ostvario po vjeri Nazaretske djevice.

Papa Benedikt XVI. ove je godine na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije rekao: »Ne samo da u Bogu postoji prostor za čovjeka; nego u čovjeku ima prostora za Boga. I to vidimo u Mariji, Svetome Kovčegu koji nosi Božju prisutnost. U nama ima prostora za Boga i ta Božja prisutnost u nama, tako važna za rasvjetljavanje svijeta u njegovoj žalosti, u njegovim problemima; ta se prisutnost ostvaruje u vjeri: u vjeri otvaramo vrata svoga bića, tako da Bog ulazi u nas; tako da Bog može biti životvorna snaga i putokaz našem postojanju. U nama ima prostora; otvorimo se kao što se otvorila Marija, govoreći: Neka se ostvaruje tvoja volja; ja sam službenica Gospodnja. Otvarajući se Bogu ne gubimo ništa. Upravo suprotno: naš život postaje bogatijim i većim« (Homilija u misi svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije, Papinska župa sv. Tome od Villanove, Castel Gandolfo, 15. kolovoza 2012.).

2. Draga braćo i sestre, Marijina vjera progovara najprije o smislu, jer se u trenutku Navještenja pitala što bi značio neobičan anđelov pozdrav koji joj je upućen. Upravo pitanje o smislu prati naš početni dodir s Bogom, s njegovom riječju, s iskustvom onoga što nadilazi zemaljsku stvarnost. Ma koliko se pokušavalo čovjeka odmaknuti od pitanja smisla, to se pitanje vraća zadirući u ono što radimo svakoga dana ili, dublje, u otajstvo života kojemu ne možemo do kraja protumačiti ni početke ni kraj. Bog nam po našoj vjeri dolazi ususret i pomaže nam prepoznati svoju blizinu: Ne boj s!. Našao si, našla si milost kod Gospodina. Već samo pitanje o smislu, milosni je dar koji otvara put vjere.

Po drugome Marijinu pitanju: Kako će to biti? shvaćamo da je taj put obilježen kušnjama, nerijetko trpljenjima. Pitati se o tome što se događa u nama i oko nas ne proizlazi iz nedostatka vjere, nego iz želje da razumijemo nešto više o odnosu između nas i Boga, o prijateljstvu koje otvara i nejasne stranice u životima ljudi.

Tako pitanja - koja kao svećenici čujemo u susretima s vjernicima - o dvojabama, o nedovoljno jakoj vjeri, o tome kako se čudno odvija povijest, a Bog kao da je nijem; ta pitanja nisu znakovi nedostatka vjere, nego izraz duboke čežnje da se vjera ne živi na površan način, da se pronađu odgovori makar i u tami, gdje dodirujemo istinu da Bogu ništa nije nemoguće. A Bog nikoga ne prisiljava na odgovor vjere i pouzdanja. Marija se u punoj slobodi svoga bića sasvim pouzdala u Boga i vjerujući otklonila strah.

3. Na tri je mjesta u Evanđelju po Luki Marija nazvana blaženom. Što je tomu razlog? Najprije blaženom je naziva Elizabeta, zbog njenje vjere u ispunjenje Božje riječi. Drugi put sama Marija, pjevajući hvalospjev 'Veliča', kaže da će je od sada zvati blaženom svi naraštaji (usp. Lk 1, 48). I to blaženstvo ima svoj korijen u vjerničkome odnosu s Bogom. I treći je onaj usklik koji izgovara neka žena slušajući Isusa: »Blažena utroba koja te nosila...!« (Lk 11, 27), blaženo tijelo koje te othranilo; blažena tvoja Majka. Isus, čuvši taj usklik, svojim odgovorom objašnjava u čemu je zapravo Marijino blaženstvo - u slušanju Božje riječi.

Marijino je blaženstvo, veće od onoga što se vidi izvana, u tome što je vjerovala, u tome što je Isusova učenica. Njena istinska veličina i sreća proizlaze iz vjere. Njezino majčinstvo je neizreciv, izniman dar kojim je obdarena snagom vjere. Iz vjere, zahvaljujući vjeri, postaje majkom. U vjeri se spaja njezino djevičanstvo i majčinstvo. Marijino djevičanstvo je

posvemašnja predanost Gospodinu, djevičanstvo srca, kako ga naziva sv. Augustin. To je tražio Bog šaljući svoga Sina na svijet; to je učinio Krist dajući nam Crkvu. Tako je Marija pralik Crkve u kojoj se rađamo njezinim majčinstvom, u kojoj susrećemo, ispovijedamo i živimo vjeru po njezinu djevičanstvu.

4. Po Mariji smo na najizvrsniji način obradovani istinom da je vjernik ujedno i blaženik. Tri spomenuta Marijina blaženstva izrasla su iz vjere, a to su: pouzdanje u ispunjenje Božje riječi; pouzdanje u Božju prisutnost u povijesti; pouzdanje u trajno Božje djelovanje u Crkvi i među vjernicima. Blaženstva se tiču i nas kao smjerokaz u našem sadašnjem trenutku.

Ta tri blaženstva susrećemo i u misnim čitanjima današnjega slavlja. Prorok Izaija obraća se preplašenim, zbunjenim srcima, izgubljenima pred životnim teškoćama: Ne boj se! Vjera ponajprije dokida strah, unoseći u cjelinu života novu snagu. Blaženoj Djevici Mariji anđeo navješćuje dolazak Isusa, Boga koji spasava, a čovjeku koji vjeruje vraća sigurnost: Ne boj se!

Sveti Jakov u svojoj poslanici govori o siromasima kao o bogatašima u vjeri. Mjerilo koje vjernike vodi u susretu s drugim ljudima nije izvanjski privid, nije dijeljenje po zemaljskim kriterijima ugleda i bogatstva. Za nas kršćane mora biti jedino istinsko mjerilo Božja ljubav prema svakom čovjeku, pri čemu prvo mjesto imaju siromašni i oni koji su u potrebi, oni koji nemaju drugoga uporišta osim Boga.

Povijest Božjega kraljevstva ne nose mudri ovoga svijeta, nego Bogu vjerni u ljubavi. Premda je u ljudskim društvima razlika između bogatih i siromašnih prihvaćena kao nešto normalno, štoviše poželjno, time se ne smiju zaraziti naše kršćanske zajednice. Euharistija i svaka naša molitva povezuje nas u zajedništvo u kojemu smo braća i sestre. Euharistija stvara novi svijet, u kojemu se svi osjećaju prihvaćenima i voljenima.

5. Braćo i sestre, možemo li srcem živjeti Marijina blaženstva koja se - jer smo vjernici - odnose i na nas? Gdje je naše blaženstvo vjere? Pred Marijinim likom radosno zahvaljujemo zbog vjere koja prožima sve što živimo; sva naša osjetila. Ako dublje promotrimo, ako se zapitamo o prošlosti i sadašnjosti, uviđamo da je vjera oblikovala najveće vrijednosti naših obitelji i hrvatskoga naroda. U njezinoj su snazi rasli naraštaji i čuvali temelj svega što postoji - otajstvo života, spoznavši veličinu i krhkost povjerenoga nam dara života.

Sa zahvalnošću smo ovdje, na hrvatskome zdencu vjere. Kad god se naš narod našao u pustinji, znao je da je Bog ovdje osigurao vrelo za sve naraštaje. I mi znamo da je odnos s Bogom ključ svih naših životnih trenutaka. Dok smo ovoga ljeta suočeni sa sušom i vidjeli kako zemlja bez Božjega dara ne može donositi plod, trebali bismo se još više zabrinuti što čini druga suša, ona duhovna, ona koja siječe korijen povezanosti s Bogom i zatvara čovjeka za odnos s izvorom postojanja i vječnosti.

Nažalost, u novije smo vrijeme u našem društvu suočeni s pojavama koje suše naše živote. Izloženi smo valovima ideoloških usmjerenja koji pokazuju obilježja društvenih procesa, obično zvanih 'kulturalnom revolucijom'. Ne dovodeći u pitanje smije li ili ne smije neka zemaljska vlast postupati na određeni način, kao Crkva, kao vjernici, trebamo zastati i pitati se o smislu toga što se čini. S jedne se strane

donose, u najmanju ruku, dvojbene odluke kojima se zadire u srž života pojedinca, obitelji i naroda, prikazujući vjeru nevažnom i nepoželjnom u javnome prostoru, a s druge se strane unosi sve veći strah u naše sredine.

Stoga mi je drago da smo ovdje okupljeni i roditelji i djeca, i stariji i brojni mladi vjernici, znajući osobito kolika je važnost odgoja. Političke odluke često zadiru u odgoj i obrazovanje i ne zaustavljaju se u svome nastojanju da ostvare svoje ciljeve kojima kane mijenjati svijet. Čine to na redovite i neredovite načine, otkrivene i prikrivene. Pod raznim nazivima programa naći će se uvijek zadiranje u sustav vrijednosti.

6. Ideologije bilo da su političke, gospodarske ili općekulturalne, uvijek to čine na sličan način. To su činile one propale, to čine i nove još prekrivenije, zamotane u plašteve tzv. znanstvenosti ili namještenih anketnih ispitivanja. Čini se to tako da se najprije izmisli potreba, zatim stvori dojam o neizbježnome problemu i ubrzo nakon toga već se nudi rješenje za koje nitko nije drugi dorastao, osim onih koji su predstavili problem. Govorim vam to stoga, dragi roditelji, da ne odustanete od brige za svoju djecu, od brige za njihov odgoj i njihovo duhovno i tjelesno zdravlje. Ideologije uvijek žele odlučivati umjesto roditelja i onih u koje roditelji imaju povjerenja. To nam je poznato iz nedavne prošlosti. I dok se govori o novom odgoju i novoj školi, ili protiv vjeronauka u školi, vi, dragi roditelji, posvetite puno brige i ljubavi svojoj djeci, pažljivo razmotrite što im se nudi i tko bi želio zamijeniti vašu ulogu. Ne dopustite da drugi odlučuju o tome tko će i kako poučavati i odgajati vašu djecu.

Obraćam se i vama, dragi mladi, da otkrivате vrijednost vjere i ne budete naivni potrošači pogubnih novih ideologija. Lijepo je vidjeti vas na ovome hodočašću kako unosite u novi naraštaj blaženstvo vjere. Razmatrajući u vjeri u ovome svetištu našu povijest vidimo da je i u nedavnoj prošlosti bilo sličnih pokušaja. Politički su moćnici usađivali strah i posezali za preodgajanjem hrvatske mladeži.

Marijina blaženstva i tu razotkrivaju životni put. Vjera dokida strah; ideologija ga nameće. Vjera se suočava s istinom prošlih događaja i u svakom naraštaju traži plemenitu iskru od koje živi nada; ideologija ne želi istinu i novim lažima pokušava ojačati stare laži, ne promičući oslobađanje i čišćenje spomena. Vjera ponizno pristupa otajstvu života i zahvaljuje za divan dar koji ne smije biti prepušten ljudskim prohtjevima; ideologija oholo i sebično želi zavladatai životom, pretvarajući čovjeka u proizvod tehničkih eksperimenata.

7. Dragi vjernici, evo tragova procesa 'kulturalne revolucije' koja se uporno provodi. Prvi je korak unijeti strah koji omogućuje da drugima predamo svoje živote; tu se koriste sva sredstva koja će suzbiti oduševljenje i pokretačku snagu, osim one koja odgovara nečijim interesima. Tako od lijepe, bogate i za život poželjne Domovine, želi se nametnuti sliku ružne, neprihvatljive, sirotinjske zemlje kojom Hrvati ionako ne mogu upravljati. Strah je onodobno bio najmoćnije sredstvo komunizma i protuhrvatskih napada a protegnuo se i u naše doba, da bi nestala mogućnost poleta i obnove. Utjerati strah i istjerati vjeru te obezvrijediti nadu, uistinu je smatrano najbržim putem do vladanja ljudima.

Zatim slijedi drugi korak: pokušati izmijeniti povijest i prošlost prikazati onakvom kakva nije bila. Jer zašto se još uvijek hrvatske vlasti nisu osjetile pozvanima reći istinu o Drugome svjetskom ratu i poraću, dok među nama žive zagovornici zatiranja naraštaja? Kakva je to odgovornost koja braniteljima sudi dvadeset godina i povlači po sudovima i zatvorima nevine? Kamo je nestala snaga dobra onih ljudi koji su svojom žrtvom donosili slobodu napaćenima? Braćo i sestre, ideje koje su nekad zacrtane - da nestane jednoga naroda u brisanju i iskrivljavanju prošlosti - imaju novu snagu i vuku ozbiljne posljedice u sadašnjosti.

I konačno, treći korak. Srce i život ispunjeni strahom i nesigurnošću u vlastitu prošlost, postaju podlogom za površan pristup otajstvu života i otvorenosti prema novim životima, pokušava se mijenjati sustav vrijednosti. Zbog toga ne čudi što se zadire u pitanja o početku života, o obitelji, o odgoju općenito i vjerskom posebno ... Novi sustav, ako je uopće potreban, oslanja se na relativizaciju temeljnih polazišta i prekriven je krinkom neutralnosti, nedorečene znanstvenosti i najčešće nekom zemaljskom dobiti. Tako ideologije, polazeći od prikazivanja uzvišenih ciljeva, kao što su: bolji svijet, blagostanje, zdravlje, veća pravednost... završe u kalu sebičnosti i krvi tuđih žrtava.

8. Draga braćo i sestre, znam da će se opet naći netko tko će prigovarati i meni i ostalim hrvatskim biskupima da se miješamo u politiku, dok će pak drugi prozivati Crkvu da šuti, jer bi željeli na nastupa onako kako nije u skladu s njezinim poslanjem, da izda samu sebe. Međutim Crkva sebe ispituje samo pred Isusovim Evanđeljem, a vjerna primljenoj predaji živi u kontinuitetu sa svojom prošlošću. Biskupsku pak službu, kako je to naglašavao blaženi Alojzije Stepinac, prosuđuje Sveta Stolica. Mi znamo tko će konačno dati svoj pravorijek. A dobro je da

svatko preispita sebe i svoju zauzetost za dobro bližnjih i hrvatskoga naroda, ako mu je do njega stalo. Mi kao ljudi koji želimo rasti u daru vjere govorit ćemo i onda kada će protiv nas iznositi laži i kovati spletke. Moramo samo paziti da u našem srcu ne stanuje zatvorenost za Boga koji, ako smo mu otvoreni, trajno pročišćuje naše savjesti.

Kada čujemo druge da govore loše o vjeri, bez poštovanja i sa zlom nakanom, budimo svjesni da se istinska opasnost nalazi u cinizmu prema Bogu, u nepoštovanju prema kulturi svetoga i prema religioznomu kao najdubljem temelju našega odnosa s drugima. Čovjek koji je dopustio da ga Bog otvori za svoju riječ ne može biti preplašen i tužan. Za tu riječ molimo; za radost kojom Bog želi dohvatiti i ozdraviti srce, vraćajući nas na bitno. Tada i šutnja postaje gromoglasna riječ koje se boji svaka nepravda.

9. Dragi hodočasnici, za mjesec dana u Rimu će se održati Trinaesta opća sinoda na temu o novoj evangelizaciji. Dana 11. listopada papa Benedikt XVI. uvest će nas u Godinu vjere. Ta dva događaja na razini sveopće Crkve važna su i za naše najavljeni hrvatsko zahvalno hodočašće u Rim početkom studenoga ove godine. U tome je hodočašću naša zahvala i naša molitva: zahvala za pohod pape Benedikta XVI. Hrvatskoj, koji nas je učvrstio u vjeri; zatim ispovijed naše vjere na grobovima apostolskih prvaka i svjedočanstvo crkvenoga zajedništva.

I ovom prigodom pozivam sve koji mogu da se što prije jave u svojim župama i zajednicama kako bi to naše hodočašće bilo odraz naše mjesne Crkve te pomoglo u rastu u vjeri. Već je objavljen i program s kojim se lako možete upoznati u našim medijima i portalima. Bilo bi također pohvalno da oni koji imaju više mogućnosti darom putovanja u

ZAGREBAČKA NADBISKUPIJA

Tiskovni ured

HR-10000 Zagreb, Kaptol 31

tel/ fax: 01/4894-878

mob: 099/3126 605

www.zg-nadbiskupija.hr
tiskovni@zg-nadbiskupija.hr

Rim obraduju siromašnije, za koje znaju da bi im baš taj put u Rim puno značio, osobito mladima.

Taj susret s tragovima vjere u Rimu omogućit će nam da snažnije otkrivamo novost Evanđelja, otvarajući se za novu evangelizaciju koja nam pomaže »otkriti 'novoga čovjeka' (Ef 4,24) koji je u nama, zahvaljujući Duhu koji nam je darovan po Isusu i Ocu« (Radni dokument XIII. Opće sinode, br. 164).

Draga braćo i sestre, ovdje u Mariji Bistrici susrećemo zagovor Majke, blažene zbog svoje vjere; ovdje susrećemo kardinala Alojzija Stepinca, blaženoga zbog svjedočanstva te vjere u hrvatskom narodu; ovdje je živ trag pape Ivana Pavla II., blaženika vjere koji je znao da Bog odgovara na naše pouzdanje u njega i onda kada se čini da povijest vode ljudski planovi.

Moleći obnovljenom snagom zavjeta za njihov zagovor i nebesku pomoć, preporučujem Božjemu blagoslovu sve vas, vaše obitelji i djecu, naše mlade, grad Zagreb i Hrvatsku nam domovinu.

Amen.